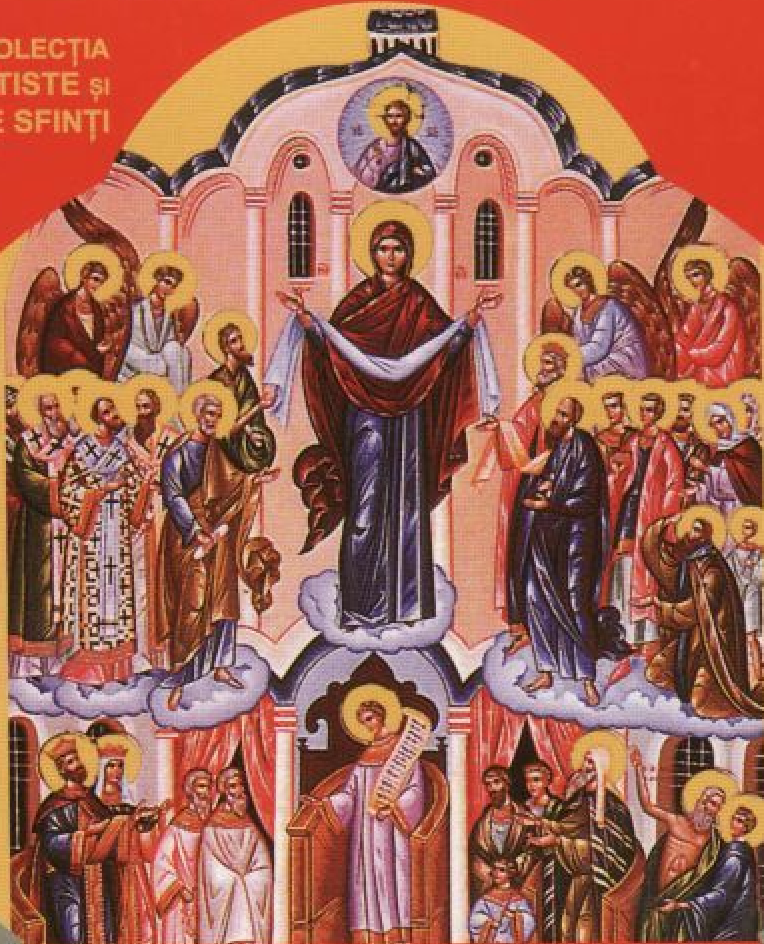
COLECȚIA
ACATISTE ȘI
VIEȚI DE SFINȚI

Acatistul Acoperământului Maicii Domnului

DOXOLOGIA

3

Agatistul Acoperământului Maicii Domnului

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași

Cuvânt la Acoperământul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

În vremurile cumplite cele mai de pe urmă, când s-au înmulţit păcatele noastre, s-au înmulţit şi primejdiile asupra noastră, încât s-au împlinit cuvintele Sfântului Apostol Pavel, care zicea: „În călătorii adeseori, în primejdii de râuri, în primejdii de la tâlhari, în primejdii de la păgâni, în primejdii în cetăţi, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între fraţii cei mincinoşi" (2 Cor. XI, 26). Când cuvintele Domnului s-au împlinit: „Că se va scula neam peste neam şi împărăţie peste împărăţie şi va fi foamete şi ciumă şi cutremure pe alocuri", când ne supără pe noi năvălirile celor de alt neam, războaiele cele dintre noi şi rănile cele purtătoare de moarte, atunci Prea Curata şi Prea Binecuvântata Fecioară Maria, Maica Domnului, ne dă nouă Acoperământul ei spre apărare, ca din toate primejdiile să ne scape pe noi de foamete, de ciumă şi de

cutremure să ne apere, de războaie şi de răni să ne acopere şi să ne păzească pe noi sub Acoperământul său nevătămaţi. Despre acest lucru s-a făcut încredinţare în Constantinopol în împărăţia lui Leon cel Înţelept, împăratul cel drept credincios, întru prea slăvita biserică a Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, cea din Vlaherne.

După săvârşirea cântării celei de toată noaptea, într-o zi de Duminică, în luna octombrie, ziua întâi, fiind de faţă şi mulţimea poporului, la ceasul al patrulea din noapte, Sfântul Andrei, cel ce era întru totul al lui Hristos, şi-a ridicat ochii în sus şi a văzut-o pe Împărăteasa Cerului, pe Acoperitoarea a toată lumea, Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, stând în văzduh şi rugându-se, strălucind ca soarele şi acoperind poporul cu cinstitul său Omofor. Văzând aceasta Sfântul Andrei a zis către ucenicul său Epifanie: „Oare vezi, frate, pe Împărăteasa şi pe Doamna tuturor, care se roagă pentru toată lumea!" Iar el a răspuns: „O văd, sfinte părinte, şi mă înspăimânt".

Precum odată Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu a văzut pe cer un semn mare, o femeie îmbrăcată în soare, aşa şi Sfântul Andrei în

biserica Vlahernei, cea asemănătoare cerului, a văzut-o pe Mireasa cea fără de mire îmbrăcată în porfiră ca soarele. Semnul văzut de Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu închipuia pe Acoperitoarea noastră cea Preamilostivă, care s-a săvârşit în acea vreme, când a arătat tulburarea întregii făpturi:

„Se făcură fulgere, glasuri şi tunete, cutremur şi grindină mare şi un semn mare s-a arătat pe cer – o femeie îmbrăcată în soare".

Deci, pentru ce semnul acela, care înainte închipuia pe Prea Curata Fecioară Maria, nu s-a arătat mai înainte de fulgere, de tunete, de glasuri, de cutremur şi de grindină, când încă toate stihiile erau în pace, ci numai atunci când s-a făcut tulburarea cea înfricoşătoare a cerului şi a pământului? S-a făcut, pentru ca să se arate că Acoperitoarea noastră cea preabună, în vremea cea rea, când năvăleşte nevoia asupra noastră, atunci vine în ajutorul nostru şi ne ocroteşte de fulgerele amăgitoarei deşertăciuni lumeşti, care nu strălucesc îndelung, de glasurile mândriei vieţii şi de cele ale slavei deşarte, de tunetele năpădirii năprasnice a vrăjmaşului, de cutremurul patimilor

şi de grindina pedepsei celei de sus care năvăleşte asupra noastră pentru păcate. Căci, atunci când toate aceste primejdii ne supără, îndată, ca un semn mare, se arată Ajutătoarea cea grabnică a neamului creştinesc, păzindu-ne şi acoperindu-ne pe noi.

Acesta este semnul pe care l-a dat Domnul celor ce se tem de El, pentru ca ei să fugă din faţa arcului, căci în lumea aceasta suntem puşi ca un semn spre săgetare şi zboară asupra noastră săgeţile din toate părţile, unele din arcul vrăjmaşilor celor văzuţi, care îşi încordează arcul asupra noastră şi se laudă întru mândria lor, iar altele din arcul vrăjmaşilor nevăzuţi, încât noi plângem aşa: „Nu putem să suferim săgetările diavoleşti". Altele vin de la firea cea care se luptă asupra duhului, iar altele de la arcul mâniei şi îngrozirii celei drepte a lui Dumnezeu, despre care David zicea: „De nu vă veţi întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat şi l-a pregătit. Şi în el a gătit unelte de moarte, săgeţile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat." (Psalm 7, 12-13).

Cu toate săgeţile acelea, ca să nu fim răniţi de moarte, ni s-a arătat nouă acel semn, ca să

fugim din fața arcului sub Acoperământul Prea Curatei și Prea Binecuvântatei Fecioare, cu al cărei Acoperământ, apărându-ne ca o pavăză, ne ferim întregi de săgetări. Căci această Apărătoare are o mie de paveze spre apărarea noastră, cum grăiește către dânsa Duhul Sfânt: „Gâtul tău e turnul lui David, menit să fie casă de arme: mii de scuturi atârnă acolo și tot scuturi de viteji" (Cântarea Cântărilor 4,4).

A zidit odată David un turn al său prea frumos și prea înalt, între Sionul cel ce stă pe muntele înalt și Ierusalimul cel pus mai jos, și fiică a Sionului l-a numit. Și era turnul acela între dânșii ca grumazul între trup și cap, căci cu înălțimea sa întrecea Ierusalimul și ajungea Sionul. Iar pe turnul acela erau atârnate pavezele și toate armele cele de război pentru apărarea Ierusalimului. Deci, aseamănă Duhul Sfânt pe Prea Curata Fecioară Maria cu turnul lui David, căci aceasta, fiind fiica lui David, mijlocește la Hristos, capul Bisericii, pentru credincioșii care sunt trupul Bisericii Lui, stând deasupra Bisericii pentru că ea este cu adevărat mai înaltă decât toți. Iar la Hristos, ea, cea care L-a născut cu trupul, mijlocește și

acum, când a stat în văzduh între cer şi pământ, între Dumnezeu şi între oameni, între Hristos şi Biserica cea care se luptă, ca turnul lui David între Sion şi Ierusalimul cel plin de pavezele celor tari.

Paveze sunt rugăciunile ei pentru noi, cele întru tot puternice către Dumnezeu, care s-au auzit de cei vrednici în vremea cinstitului ei Acoperământ, pentru că se ruga cu umilinţă ca o maică către Fiul şi Făcătorul său, grăind cuvinte de rugăciune milostivitoare şi de îndurare, zicând:

„Împărate ceresc, primeşte pe tot omul care Te slăveşte pe Tine şi cheamă în tot locul Preasfânt numele Tău, şi unde se face pomenirea numelui meu, pe acel loc îl sfinţeşte şi preamăreşte pe cei ce Te preamăresc pe Tine. Iar celor ce cu dragoste mă cinstesc pe mine, Maica Ta, primeşte-le toate rugăciunile şi făgăduinţele şi de toate nevoile şi răutăţile îi izbăveşte".

Unele dintre aceste rugăciuni ale ei, oare nu sunt scuturi care apără Biserica! Cu adevărat sunt paveze nebiruite, cu care vom putea să stingem toate săgeţile cele aprinse.

Sfântul Ambrozie spunea despre turnul lui David că era zidit pentru două pricini: spre apărarea cetăţii şi pentru împodobirea ei.

„A zidit David un turn care să fie spre apărare şi spre înfrumuseţarea cetăţii. Spre apărare, că de departe priveşte pe vrăjmaşi şi îi izgoneşte pe ei de la cetate, iar spre înfrumuseţare, că pe toate zidirile cele înalte ale Ierusalimului le întrece cu înălţimea sa".

De aceea nu în zadar s-a asemănat cu turnul acela Acoperitoarea noastră, care ne este nouă turn de tărie în faţa vrăjmaşului, căci cu adevărat ne apără pe noi şi ne împodobeşte.

Ne apără, când pe vrăjmaşii noştri cei văzuţi şi nevăzuţi îi izgoneşte departe de la noi, când pe cei robiţi din legături îi scapă, când pe cei chinuiţi de duhuri necurate îi izbăveşte, când pe cei mâhniţi îi mângâie, pe cei năpăstuiţi îi apără, pe cei flămânzi îi hrăneşte, când celor înviforaţi le face adăpost şi pe bolnavi îi cercetează.

Ne împodobeşte pe noi, acoperind înaintea lui Dumnezeu goliciunea cea de ruşine a sufletului nostru, iar cu slujirile sale preaînalte, asemeni unor prea scumpe podoabe şi unor multe daruri, ca nişte nesecate visterii, împlinind lipsa noastră, ne face bineprimiţi pe noi înaintea ochilor Domnului. Ea împodobeşte pe cei ce nu au îmbrăcăminte de

nuntă și îi îmbracă cu haina sa, făcându-i ca și cum nu s-ar vedea de ochiul cel atotvăzător rușinea goliciunii lor sufletești, lucru care se închipuie înainte în pămnântul cel nevăzut și neîmpodobit, acoperit atunci de ape. Căci pământul cel neîmpodobit și deșert era chipul sufletului celui păcătos, care și-a pierdut duhovniceasca sa frumusețe și s-a făcut deșert de lucruri bune și străin de darul lui Dumnezeu. Iar apele care acopereau pământul cel neînfrumusețat au preînchipuit milostivirea Sfintei Fecioare Maria, Născătoarea de Dumnezeu, ca pe o mare nesecată și ca niște râuri ce cu nelipsire spre toți se revarsă și pe toți îi acoperă.

Când Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apelor, la fel se purta și pe deasupra pământului cel neînfrumusețat și acoperit de ape, căci, nevăzând lipsa lui de frumusețe, tăinuit închipuia că sufletul cel acoperit prin milostivul Acoperământ al Născătoarei de Dumnezeu, chiar dacă ar fi lipsit de frumusețe, nu se va păgubi de darul Duhului Sfânt. Căci Acoperământul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu va acoperi lipsa lui de frumusețe, ca o apă pe pământul cel neînfrumusețat, și cu podoaba darului său îl va înfrumuseța și pe Sfântul Duh Îl va atrage la dânsul.

Ne înfrumusețează pe noi Preacurata Fecioară, când pe cei păcătoși îi face drepți și pe cei necurați îi face curați. Fericitul Anastasie Sinaitul grăiește despre dânsa așa:

„Pe magi îi face apostoli, pe vameși evangheliști, iar pe desfrânate, mai cinstite decât pe fecioare le face. Așa pe Maria Egipteanca, care a fost desfrânată, a făcut-o mai cinstită decât pe multe fecioare și cea care mai înainte era întunecată și necurată, acum ca soarele strălucește în împărăția lui Hristos prin mijlocirea Preacuratei Fecioare Maria, care tuturor celor ce aleargă la dânsa le este acoperământ și înfrumusețare".

Maica Domnului împodobește tot Ierusalimul duhovnicesc, adică Biserica lui Hristos, care cântă astfel, lăudând-o la praznicul acesta de acum: „O, ce minunată înfrumusețare a tuturor credincioșilor ești împlinirea proorocilor, slava apostolilor și podoaba mucenicilor, lauda fecioriei și prea minunatul Acoperământul a toată lumea!".

Pe turnul lui David, împreună cu pavezele, erau săgețile celor puternici. Și acest însuflețit turn, Prea Curata Fecioară Maria are cu ea săgețile celor puternici, adică rugăciunile sfinților,

cei ce se roagă împreună cu dânsa. Căci nu singură s-a arătat în biserică, stând în văzduh, ci cu oştile îngereşti şi cu mulţime de sfinţi, care în haine albe şi cucernic stăteau împrejurul ei. Rugăciunile către Dumnezeu ale celor sfinţi sunt ca săgeţile celor puternici care pot să gonească toate taberele vrăjmaşului. Ştie Doamna, Prea Curata Născătoare de Dumnezeu, că război este viaţa noastră pe pământ. Căci vrăjmaşul se războieşte asupra noastră cu toate puterile sale, pornind împotriva noastră taberele sale, înconjurându-ne pe noi cu toate legiunile sale: „Înconjuratu-ne-au pe noi câini mulţi, adunarea celor vicleni ne-a cuprins, deschis-au asupra noastră gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte".

Pentru aceea, cereasca Împărăteasă, vrând să ne ajute, a pornit asupra vrăjmaşului nostru toate cereştile puteri, a chemat pe prooroci, pe apostoli, a adunat pe mucenici, pe fecioare, pe cuvioşi, pe cei drepţi şi cu aceştia a venit să ne ajute nouă şi să se aşeze împrejurul nostru, ca să ne dea nouă biruinţă asupra vrăjmaşului. Căci printr-însa se dau biruinţele, printr-însa se răpun vrăjmaşii. A venit cu oşti îngereşti, că este mai înainte văzută

de Iacov ca o scară pe care mulţimea îngerească o înconjoară.

Pomenind aici de scara lui Iacov, poate să se întrebe cineva: pentru ce îngerii pe dânsa neîncetat se urcau şi se coborau? Înţelegând că scara aceea era preînchipuire a Fecioarei Maria, după cum spune cuvântul cel bisericesc despre dânsa: „Bucură-te, podul cel ce duci la ceruri şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacov", se va şti pentru ce nu au odihnă pe scară îngerii: că întru rugăciune neadormită, împreună cu Pururea Fecioară Maria, neîncetat să ajute oamenilor ca, suindu-se, să înalţe la Dumnezeu rugăciunile celor ce se roagă, iar pogorându-se, să aducă de la Dumnezeu oamenilor ajutor şi daruri.

Această scară care este Maica lui Dumnezeu, şi acum a pogorât cu sine din cer mulţimea îngerilor, aducându-ne nouă de sus acoperire şi apărare. A venit cu îngerii, ca lor să le poruncească să ne păzească pe noi în toate căile noastre. Şi pe soborul tuturor sfinţilor l-a adus cu sine, ca, făcând pentru noi sobornicească rugăciune, pe ale noastre umile rugăciuni sobornicește să le aducă la Fiul său şi Dumnezeul nostru.

Între toţi sfinţii ce s-au arătat în biserică cu Prea Curata Fecioară, doi erau mai aleşi: Sfântul Ioan Botezătorul, Înaintemergătorul Domnului - altul mai mare decât el nu s-a născut între cei născuţi din femeie - şi Sfântul Ioan Evanghelistul, Cuvântătorul de Dumnezeu, pe care îl iubea Iisus şi care s-a rezemat pe pieptul Lui. Pe amândoi rugătoarea noastră, Fecioara Maria, i-a luat cu ea la rugăciunea cea pentru noi, ca pe cei ce au îndrăzneală către Dumnezeu, ca prin ajutorul lor să plece mai degrabă pe Dumnezeu spre milă, pentru că mult poate rugăciunea celor bineplăcuţi Stăpânului.

A stat Prea Curata Fecioară între aceşti sfinţi precum chivotul între doi Heruvimi, precum scaunul Domnului Savaot între Serafimi, precum Moise cu mâinile întinse între Aaron şi Or, iar Amalicul iadului a căzut cu toată stăpânirea şi puterea cea întunecată.

Deci să prăznuim Acoperământul Prea Sfintei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, aducându-ne aminte de acea preamărită arătare a ei care a fost în biserica Vlahernei, fiind văzută de Sfântul Andrei şi de Epifanie. Să prăznuim, mulţumind

Acoperitoarei noastre pentru această prea mare milostenie arătată spre neamul creştinesc. Cu tot dinadinsul s-o rugăm ca, acum şi întotdeauna, cu milostivire să ne acopere pe noi, cei care avem nevoie de Acoperământul ei. Căci fără de Acoperământul şi sprijinul ei pentru noi, cei ce întotdeauna mâniem pe Dumnezeu, ne este cu neputinţă a trăi, pentru că, greşind mult, cădem sub multe certări, după cum zice Sfânta Scriptură: „Multe sunt bătăile păcătosului" (Psalm 31, 11).

Acum am fi pierit pentru fărădelegile noastre, de nu ne-ar fi acoperit pe noi Prea Milostiva Stăpână, căci de nu ar fi stat înainte Sfânta Fecioară, rugându-se pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit pe noi de atâtea nevoi sau cine ne-ar fi păzit până acum liberi?

Ne sfătuieşte Proorocul Isaia: „Du-te, poporul meu, intră în cămările tale şi închide uşa după tine, ascunde-te puţine clipe, până când mânia va fi trecut!" (Isaia 26, 20). Unde vom putea să ne ascundem de mânia Domnului? Acoperământul nu ne-am agonisit nicăieri unde ca să scăpăm noi, păcătoşii, în afară de Acoperământul Sfintei Fecioare Maria, Stăpâna lumii, care pentru sine

şi prin gura Duhului Sfânt, grăieşte: „Eu ca negura am acoperit pământul".

Deci sub Acoperământul acesta să ne ascundem, care acoperă tot pământul ca o negură. O, Prea Cinstită Fecioară Născătoare de Dumnezeu, pentru ce te asemeni cu un lucru urât ca negura? Oare nu-ţi sunt ţie soarele, luna şi stelele spre asemănare? Precum şi cu mirare s-a zis despre tine: „Cine este aceasta care se iveşte ca o dimineaţă, frumoasă ca luna şi aleasă ca soarele? Iar negura ce fel de frumuseţe are, că nu te scârbeşti de asemănarea ei? Negura când cade pe pământ se înmulţeşte şi îl acoperă, atunci toate fiarele scapă de vânători, pentru că nimeni nu le poate vâna". Aceasta este taina pentru care Preacurata Fecioară Maria s-a numit negură, căci şi pe noi ne acoperă din calea vânătorilor.

Noi, păcătoşii, pentru neomenia noastră, fiare suntem, după cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur. Ca urşii facem pofta pântecelui, trupul îl îngrăşăm ca pe un cal, ţinem minte răul la fel ca şi cămila, răpim la fel ca lupul, ne mâniem ca şerpii, muşcăm ca scorpia, suntem vicleni ca vulpea şi aruncăm otrava răutăţii la fel ca vipera. Pe noi,

care suntem astfel, ne ajung vânătorii, ne ajunge dreapta mânie a lui Dumnezeu, izbind toate meşteşugurile noastre cele rele: „Dumnezeul izbânzilor, Domnul Dumnezeul izbânzilor cu îndrăzneală a stat".

Ne ajung pe noi şi fărădelegile noastre, încât grăim: „Apucatu-m-au fărădelegile mele şi n-am putut să văd".

Ne apucă pe noi vrăjmaşul cel nevăzut: „Făcutu-s-a ca un urs vânător, pândindu-mă pe mine ca leul în ascunzişuri". Ne apucă pe noi şi vrăjmaşul cel văzut, aşa după cum a spus: „Gonind voi prinde, voi ucide cu sabia mea. Stăpâni-va mâna mea".

Dar să îndrăznim să avem negura cea gândită care ne acoperă pe noi, pe Preasfânta Fecioară Maria, spre care nădăjduim să scăpăm, că sub Acoperământul ei nici un fir din capul nostru nu va pieri. Numai cu umilinţă către dânsa să strigăm, zicând:

Acoperă-ne pe noi cu Acoperământul tău, că tu eşti Acoperitoarea noastră, Prea Sfântă Fecioară Maria. În ziua răutăţilor noastre, acoperă-ne pe noi. Toate zilele vieţii noastre sunt

rele, precum odată Iacov cel din Legea Veche a zis: «Puţine şi rele au fost zilele anilor vieţii mele». Rele sunt zilele noastre în care vedem numai rele şi singuri într-însele multe răutăţi facem, adunându-ne nouă mânie în ziua mâniei. Deci, în toate zilele noastre cele rele, o, Sfântă Fecioară Maria, Născătoare de Dumnezeu, de al tău milostiv Acoperământ avem trebuinţă şi te rugăm: acoperă-ne pe noi în toate zilele noastre, dar mai ales în ziua cea rea, când sufletul se va despărţi de trup, de faţă să stai nouă, în ajutor, şi să ne acoperi pe noi de duhurile rele din văzduh, iar în ziua înfricoşătoarei Judecăţi de Apoi să ne acoperi pe noi întru adâncurile Acoperământului tău.

Amin.

ACATISTUL
Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului

De este preot se zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., iar de este diacon, monah sau mirean, se zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Apoi Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Prea Sfântă Treime... Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă.... Şi acum... Tatăl nostru... şi troparele:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit. Nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii

noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale suntem şi numele Tău chemăm.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor.

Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut,

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om,

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat, a pătimit şi S-a îngropat,

Şi a înviat a treia zi după Scripturi.

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui,

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică,

Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor,

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Doamne miluieşte (de 12 ori).

Apoi:

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare, făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veac. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adu-su-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei

că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu că eu sunt robul Tău.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori),

Apoi troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi poporul cel binecredincios, luminat prăznuind, umbriţi fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, şi căutând către prea cinstită icoana ta cu umilinţă grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ, şi ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluieşte (de 3 ori), apoi:

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi

Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat, arde-rile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit, inima înfrântă şi smerită, Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot, atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în biserica cea din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric, acesteia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Icosul 1:

Mulțimea Arhanghelilor și a Îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu Soborul tuturor sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne și ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ție:

Bucură-te, bunăvoința Tatălui celui mai înainte de veci,

Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului cel fără de ani,

Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt,

Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngerești,

Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului,

Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți,

Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte șase aripi,

Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi, neamul creștinesc,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 2-lea:

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creștini, au cunoscut că ești Maica

lui Hristos Dumnezeul nostru şi, căzând la pământ, cu credinţă s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înţelegere neînţeleasă eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară întru apărarea poporului ortodox, pentru aceasta vrăjmaşii noştri nu se pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu, însă noi, bineştiind atotputernica ta apărare, cu umilinţă cântăm ţie:

Bucură-te cea preamilostivă, mângâierea tuturor celor scârbiţi şi împovăraţi,

Bucură-te, povăţuitoarea neadormită a tuturor celor orbiţi şi rătăciţi,

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrabă potoleşti mânia lui Dumnezeu, cea cu dreptate pornită asupra noastră,

Bucură-te, ceea ce cu atotputernică ameninţarea ta potoleşti patimile noastre cele rele,

Bucură-te, puternică deşteptare a conştiinţelor adormite,

Bucură-te, cea prin care iadul suspină și duhurile răutății tremură,

Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioșilor, porțile raiului,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui Preaînalt umbrește pe cei ce cu credință și cu evlavie scapă la preaputernicul tău Acoperământ, căci numai ție, uneia, Preasfântă și Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioșii de toate vârstele te slăvesc pe tine și pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având bogăție de milostivire neîmpuținată, tuturor, până la marginile pământului, le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere

şi tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuinţă. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm ţie:

Bucură-te, tărie nesurpată şi ocrotirea tuturor creştinilor,

Bucură-te, cea dintâi înfrumuseţare a sfintelor locaşuri şi altare,

Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărăteşti,

Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de oraşe,

Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oştilor creştineşti,

Bucură-te, oglindă sfântă a dreptăţii pentru judecătorii cei nemitarnici,

Bucură-te, minte desăvârşită a învăţătorilor,

Bucură-te, binecuvântarea caselor şi a familiilor evlavioase,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 4-lea:

Fiind cuprinşi de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Şi stând înaintea feţei altarului

Domnului şi ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune, şi să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt şi cântă Fiului tău: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Iisus al lui Navi rugându-se şi a poruncit soarelui de a stat până ce a biruit asupra vrăjmaşilor lui. Şi acum Domnul Iisus aude rugăciunile tale, Împărăteasă aleasă a Duhului Sfânt. Pentru aceasta şi noi păcătoşii, nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ţie ca Maicii lui Dumnezeu:

Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veşnic, care ne luminezi pe noi cu Lumina cea neînserată,

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu strălucirea preacuratului tău suflet,

Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin curăţia trupului tău,

Bucură-te, Acoperământul şi păstrarea sfintelor locaşuri ale lui Hristos,

Bucură-te, luminarea şi înţelepţirea păstorilor credincioşi ai Bisericii,

Bucură-te, povăţuitoarea monahilor şi a monahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu,

Bucură-te, liniştea cea netulburată a bătrânilor evlavioşi,

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor şi a văduvelor ce trăiesc în curăţie,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 5-lea:

Văzătorul de Dumnezeu, Moise, luptând oarecând asupra lui Amalec, când ridica mâinile biruia Israel, iar când le lăsa în jos, atunci Amalec învingea. Însă, ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmaşi. Tu, însă, o, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deşi nesprijinită de nimeni, totdeauna biruieşti pe vrăjmaşii creştinilor şi eşti scut nouă, celor ce cântăm Fiului tău: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzutu-te-au pe tine cetele sfinţilor, stând în văzduh, în biserica din Vlaherne, ridicând mâinile la rugăciune către Fiul tău şi Dumnezeu, iar Arhanghelii cu Îngerii cântau ţie cântare de mulţumire. Deci, prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise, întăreşte-ne şi pe noi, cei ce cu umilinţă cântăm ţie:

Bucură-te, cea ale cărei mâini sunt ţinute la rugăciune de însăşi dragostea şi milostivirea ta cea către noi,

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmaşii noştri văzuţi şi nevăzuţi,

Bucură-te, ceea ce izgoneşti din adâncul sufletului nostru patimile şi poftele cele rele şi spurcate,

Bucură-te, ceea ce fără ardere ţii pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos, şi pe noi cei reci ne aprinzi cu el,

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înţelepciune, se luptă împotriva patimilor,

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post şi în tăcere,

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor osteniţi de mâhnire şi de întristare,

Bucură-te, ceea ce ne dai harul umilinţei şi al răbdării,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 6-lea:

Propovăduitor al harului tău celui neîmpuţinat şi al milelor tale s-a arătat Sfântul Roman, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care înţelepţindu-se, a început a cânta cu înţelepciune întru slava ta şi a scris laude sfinţilor, cântând cu credinţă: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucit-ai Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptăţii, Soarele cel adevărat, luminând pe toţi cu înţelepciune de la Dumnezeu Fiul tău şi aducând la cunoştinţa adevărului pe cei ce au credinţă şi cântă ţie:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea și înțelepciunea dumnezeiască,

Bucură-te, ceea ce ai rușinat înțelepciunea cea deșartă a lumii acesteia și pe cei orbiți de dânsa îi povățuiești la calea mântuirii,

Bucură-te, păstrarea dreptei credințe și învățătoarea dogmelor ortodoxe,

Bucură-te, ceea ce tai eresurile și rătăcirile cele pierzătoare,

Bucură-te, ceea ce știi cele cu anevoie de prevăzut și la vreme le spui celor ce se cuvine,

Bucură-te, ceea ce rușinezi pe cei mincinoși și prezicerile cele deșarte,

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 7-lea:

Domnul atotvăzătorul și îndelung-răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică și te-a făcut pe tine

creştinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuşi, prin Acoperământul tău cel puternic capătă vreme de pocăinţă şi cântă: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat preaminunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui şi acoperind poporul ce era în biserica din Vlaherne. Deci, văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinşi de spaimă şi de bucurie, toţi au cântat ţie:

Bucură-te, Acoperământ nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea,

Bucură-te, ceea ce ai ţinut pe mâinile tale pe Fiul tău şi Arhiereul cel veşnic,

Bucură-te, că prin aceasta ne arăţi milă şi har nouă, în Biserica Ortodoxă,

Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi, credincioşii, ferindu-ne de toate ispitele şi de smintelile lumii,

Bucură-te, stâlp de foc care ne arăţi nouă, tuturor, calea mântuirii, chiar şi în mijlocul întunecimii păcatelor,

Bucură-te, vădită întărire a credincioşilor nevoitori,

Bucură-te, înţelepţire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuiţi în mijlocul lumii,

Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fapte bune nu mă părăseşti, ci cu Acoperământul tău şi cu harul tău mă miluieşti,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 8-lea:

Pe tine, ceea ce te-ai arătat din cer în biserica din Vlaherne, Îngerii te-au cântat, Apostolii te-au preamărit, Soborul ierarhilor şi al cuvioşilor şi ceata sfintelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul şi cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică, cu veselie, a cântat: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Domnul, Cel ce stăpâneşte toate cele de sus şi cele de jos, văzându-Te pe tine, Maica Sa, stând în biserică şi cu umilinţă rugându-te Lui, a zis: Cere, o, Maica Mea, că nu Mă voi întoarce dinspre tine, ci voi îndeplini cererile tale şi voi milui pe toţi care cântă ţie:

Bucură-te, chivot al Legii întru care se păstrează sfinţirea a tot neamul omenesc,

Bucură-te, năstrapă preasfântă întru care se păstrează pâinea vieţii veşnice pentru cei flămânzi de dreptate,

Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul şi Sângele Mielului Dumnezeiesc,

Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiţi de doctori,

Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiţi cu trupul, dar nu cu duhul şi cu credinţa,

Bucură-te, ceea ce dai înţelegere şi lumină celor ce sunt întunecaţi la minte,

Bucură-te, ceea ce cu înțelepciunea Ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor și a patimilor,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească îți aduce laudă, pentru că ești cu adevărat Maica lui Dumnezeu și apărătoarea tuturor celor ce se roagă ție. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei drepți îi veselești, pe păcătoși îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăvești și te rogi pentru toți credincioșii care cântă: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei mult vorbitori ca niște pești fără de glas nu se pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al preacinstitului tău Acoperământ, căci toate cele grăite de dânșii nu sunt în stare nici a număra îndurările

tale. Dar noi, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ţie:

Bucură-te, ceea ce ne păzeşti de molimă şi de bolile cele aducătoare de moarte,

Bucură-te, ceea ce păzeşti oraşele şi satele de cutremurul cel năpraznic al pământului,

Bucură-te, ceea ce cu mână tare ne izbăveşti pe noi din revărsarea apelor şi din cufundare,

Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale ne izbăveşti pe noi de arderea focului,

Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească, hrănindu-ne cu pâinea vieţii,

Bucură-te, ceea ce abaţi de la capul nostru loviturile fulgerului şi ale trăsnetului,

Bucură-te, ceea ce ne mântuieşti pe noi de năvălirea celor de alt neam şi de ucigaşii cei tăinuiţi,

Bucură-te, ceea ce prin pace şi prin dragoste ne izbăveşti de vrăjmaşii cei de o credinţă cu noi şi de vrăjmăşia casnică,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înşelăciunea vrăjmaşului, Domnul cel iubitor de oameni te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă, pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ şi scutire, celor întristaţi mângâiere, celor mâhniţi bucurie, celor asupriţi apărătoare şi să scoţi din adâncul păcatelor pe toţi care cântă: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Preasfântă Împărătească, cu îngerii stai împreună şi te rogi zicând: „Împărate ceresc primeşte pe tot omul ce se roagă Ţie şi cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la faţa mea neajutat şi neascultat". Această rugăciune auzind-o adunarea sfinţilor cu mulţumire strigă ţie:

Bucură-te, ceea ce dăruieşti cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate şi cu inimă curată,

Bucură-te, ajutătoarea şi răsplătirea tuturor celor ce fac neguţătorie cu dreptate,

Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ şi a celor ce agonisesc cu nedreptate,

Bucură-te, grabnică ajutătoare celor ce sunt în primejdii pe uscat şi pe ape,

Bucură-te, ceea ce veseleşti cu roadele credinţei pe părinţii cei fără de copii,

Bucură-te, hrănitoarea cea nevăzută a celor sărmani,

Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiţi şi izgoniţi,

Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături şi în temniţe,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 11-lea:

Cântarea noastră cea cu umilinţă auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: Nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La

tine năzuim în năpaste, în mâhniri şi în necazurile noastre şi înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm şi cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în biserica din Vlaherne, poporul ce era de faţă a strigat: „De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?". Iar Sfântul Andrei cu Epifanie cu smerenie către tine se rugau zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor celor pământeşti şi sufleteşti,

Bucură-te, credincioasă mijlocitoare a păcătoşilor celor ce pun început de pocăinţă,

Bucură-te, pururea împreună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor şi a curselor diavoleşti,

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor tirani şi cu nărav de fiară,

Bucură-te, odihnă şi bucurie tainică a robilor blânzi şi primitori,

Bucură-te, liniştea preadorită a căsătoriţilor credincioşi,

Bucură-te, grabnică şi fără suferinţă dezlegare a maicilor născătoare de prunci,

Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră în ceasul sfârşitului nostru,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 12-lea:

Harul cel dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul. Împacă viaţa noastră ca să nu pierim cumplit şi fără de pocăinţă şi primeşte-ne în sălaşele cele veşnice ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând puternicul tău Acoperământ, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră şi ne închinăm ţie, ceea ce te rogi pentru creştini.

Noi credem şi nădăjduim că vei cere de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru bucuria cea vremelnică şi cea veşnică, pentru noi toţi, cei ce cu dragoste cântăm ţie:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea,

Bucură-te, sfinţirea tuturor stihiilor cereşti şi pământeşti,

Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului,

Bucură-te, călcarea curselor şi ispitelor ce vin de la trup, de la lume şi de la diavolul,

Bucură-te, preaputernică împăcare a celor învrăjbiţi,

Bucură-te, ceea ce te înduri de cei dispreţuiţi şi lepădaţi,

Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiţi,

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 13-lea:

O, preacântată Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu,

la tine ridic ochii sufletului şi ai trupului meu, către tine întind mâinile mele cele slabe şi din adâncul inimii strig ţie: Caută la credinţa şi la umilinţa sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputernicul tău Acoperământ şi mă izbăveşte de toate nevoile, iar în ceasul sfârşitului meu să stai lângă mine, o, întru tot bună Stăpână, şi să mă izbăveşti de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt: Aliluia! (acest Condac se zice de trei ori).

Apoi se zice iarăşi Icosul întâi: Mulţimea Arhanghelilor... şi Condacul întâi: Împărătesei celei alese..., şi se face otpustul. După aceea se citeşte această:

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor de sus, Împărăteasa cerului şi a pământului, atotputernică apărătoare şi tărie a noastră, primeşte această cântare de laudă şi de mulţumire de la noi, nevrednicii robii tăi. Înalţă

rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu şi Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăţilor noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău şi cu credinţă şi cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiţi de Dânsul şi pentru aceasta năzuim la tine, că eşti acoperitoarea noastră şi grabnică ajutătoare.

Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ţie, ocroteşte-ne pe noi cu atotputernicul tău Acoperământ şi cere de la Dumnezeu Fiul tău să dea păstoriţilor noştri sfinţenie, ca să privegheze şi să ocârmuiască sufletele noastre, ocârmuitorilor de oraşe înţelepciune şi putere, judecătorilor, dreptate şi necăutare la faţă, învăţătorilor minte şi smerită înţelepciune, asupriţilor, răbdare, asupritorilor, frică de Dumnezeu, celor mâhniţi răbdare şi bucurie duhovnicească, neînfrânaţilor înfrânare, şi nouă, tuturor, duhul înţelepciunii şi al cucerniciei, duhul milostivirii şi al blândeţii, duhul curăţiei şi al dreptăţii.

Aşa, Doamnă preasfântă, milostiveşte-te asupra noastră şi asupra neputinciosului tău popor. Pe

cei rătăciţi povăţuieşte-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijineşte, pe prunci îi păzeşte şi pe noi, pe toţi, ne apără şi ne ocroteşte cu milostivirea ta. Pe toţi, scoate-ne din adâncul păcatului şi ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, în această viaţă, iar la înfricoşătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Că tu, Doamnă, eşti slava celor cereşti şi nădejdea pământenilor. Tu eşti, după Dumnezeu, nădejdea şi apărătoarea noastră, a tuturor celor ce ne rugăm ţie cu credinţă. Deci ne rugăm ţie, Atotputernică ajutătoarea noastră, şi ţie ne predăm pe noi înşine, unul pe altul şi toată viaţa noastră, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa mea cea preabună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniţi şi acoperitoarea celor necăjiţi, vezi-mi nevoia, vezi-mi mâhnirea, ajută-mi ca unui neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin, necazul meu îl ştii, deci dezleagă-l precum voieşti, că n-am alt ajutor

afară de tine, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi, în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Doamnă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poţi face tot binele, primeşte aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ţie, de la noi nevrednicii robii tăi, Ceea ce eşti aleasă din toate neamurile şi te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cereşti şi pământeşti. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu şi ne-am învrednicit de Sfântul Trup şi de Preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta fericită eşti în neamurile neamurilor, Ceea ce eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii şi mai cinstită decât Serafimii. Şi acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înşelător şi de toată primejdia, şi să fim păziţi nevătămaţi de toată lovirea cea înveninată a diavolului, ci până în sfârşit cu rugăciunile tale păzeşte-ne

pe noi neosândiţi. Ca prin paza şi cu ajutorul tău fiind mântuiţi, slavă, laudă, mulţumită şi închinăciune, pentru toate să înălţăm, Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

La Editura DOXOLOGIA au apărut:

Acatistul Mântuitorului Iisus Hristos
Acatistul Buneivestiri
Acatistul Sfintei Învieri
Acatistul Acoperământului Maicii Domnului
Acatistul Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena
Acatistul Sfinţilor Petru şi Pavel
Paraclisele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
Viata şi Acatistul Sfântului Cuvios Sava cel Sfinţit
Viata şi Acatistul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur
Viata şi Acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva
Viata şi minunile Sfântului Gheorghe
Viata şi minunile Sfântului Ierarh Spiridon
Viata şi minunile Sfintei Ecaterina
Viata şi minunile Sfântului Luca Doctorul
Sfinţi ocrotitori ai Moldovei
Acatistier al zilelor săptămânii
Psaltirea
Carte de rugăciuni(mare, mijlocie, mică,cu scris mare)
Liturghier pentru credincioşi
Carte de rugăciuni pentru copii
Sfinţi ocrotitori ai Moldovei

Dr. Gheorghe Iacomi, ***Ceahlăul – ghid turistic*** (invitație la pelerinaj)

Prof. Univ. Dr. Constantin Milică, ***Tratamente Naturiste în Serviciul Sănătății***

Catehismul creștinului ortodox

Alexandru Huțanu, ***Arta executării mobilierului Bisericii Ortodoxe Române***

Bogdan Aurel Teleanu, ***Metaforă și misiune – Valorificarea literaturii laice în predica românească***

Floyd Franz, ***Cum tratăm alcoolismul***

Leastvița sau Scara Raiului de Ioan Scărarul, în traducerea Sf. Ierarh Varlaam Mitropolitul Moldovei

Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, ***Sfinți Daco-Romani și Români***

Din minunile Maicii Domnului

Pr. Nicolae Dascălu, Arhim. Emilian Nica, ***Cetatea Sfintei Parascheva – Catedrala și ansamblul mitropolitan***

Cinstirea sfintelor icoane în Ortodoxie

Descoperirea dumnezeiască

Despre Sfânta Scriptură

Despre Sfânta Tradiție

Învățătura despre Dumnezeu

Despre Biserică

Pr. Dimitrie Bejan, ***Simple povestiri***

Christos Yannaras, ***Adevărul și Unitatea Bisericii***

În curs de apariție:

Carte de rugăciuni pentru copii (ediție îngrijită de Arhim. Nichifor Horia)

Viața și Acatistul Sfintei Parascheva (cu miniaturi)

Monahia Siluana Vlad, ***Împreună dumiriri pe Cale***, vol. IV

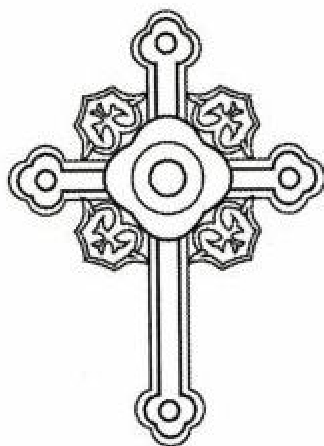
Monahia Siluana Vlad, ***Meșteșugul bucuriei***, vol. II

Liturghier

Ceaslov

Ierodiacon Hrisostom Filipescu, ***Chipuri smerite din Mănăstirea Secu***

Prof. Mihail Diaconescu, ***Prelegeri de estetica Ortodoxiei***, vol. I, II

În curs de apariție:

Carte de rugăciuni pentru copii (ediție îngrijită de Arhim. Nichifor Horia)

Viața și Acatistul Sfintei Parascheva (cu miniaturi)

Monahia Siluana Vlad, *[illegible] duminici pe Cale*, vol. IV

Monahia Siluana [illegible], vol. II

[illegible]

Ceaslov

Ierodiacon Hrisostom Filipescu, *Chipuri smerite din Mănăstirea Secu*

Prof. Mihail Diaconescu, *Prelegeri de estetica Ortodoxiei*, vol. I, II

Lei 4

Editura și Tipografia DOXOLOGIA
Cuza-Vodă 51, 700038, IAȘI
Tel.: (0232)216693; (0232)218324; Fax: (0232)216694
http://editura.doxologia.ro; E-mail:editura@doxologia.ro

17.08.2014. [illegible]

3

SERIE NOUĂ

Biserica cu hramul
„Acoperământul Maicii Domnului”
Schitul Pocrov, județul Neamț